

[Krog Hansen.]

alligevel: er gennemførelsen af en ny kommunestruktur i de tre store byområder på dette sene tidspunkt ikke lige ved at være en sjofelhed over for befolkningen, over for byrådene og sognerådene i disse områder? Er folketingets medlemmer egentlig klar over, hvad det er, der sættes i gang, når én eller flere kommuner skal lægges sammen? De, der har haft lejlighed til at deltage i sammenlægningsforhandlinger, enten det har været mellem 2, 3, 4 eller 5 kommuner, ved, hvilke enorme problemer der melder sig. Vi har eksempler på, at kommuner, som for flere måneder siden fik besked på, at de skulle sammenlægges, ikke er nået halvt igennem problembunken. Så er det, jeg spørger mig selv: hvordan vil det så gå i disse tre store områder? De får for det første besked på et meget sent tidspunkt, for det andet skal sammenlægningen finde sted mellem kommuner, som er modstandere af sammenlægning, og endelig er der flere kommuner indblandet i denne procedure end i noget andet tilfælde, som vi kender.

For Århusområdets vedkommende er det 21 kommuner, der skal prøve at komme til enighed om alle de problemer, der melder sig, når en sammenlægning er en realitet. Man skal prøve at finde frem til, hvor stor gælden er, hvor store formuerne er, forpligtelserne over for andre kommuner, eventuelle samarbejdsaftaler skal opsiges eller videreføres, tjenestemænd skal indplaceres eller eventuelt sættes på ventepenge; der skal føres forhandlinger med organisationer og lønudvalg, og der skal endelig udarbejdes et fælles budget, som skal gælde for hele området, og som skal til behandling i fælles byrådsmøde, hvor der i parentes bemærket vil deltage over 200 byråds- og sognerådsmedlemmer, nemlig det antal, som i dag deltager i det kommunale arbejde på Århus-egnen, og som efter 1970 bliver arbejdsløse, i hvert fald for de 180-190 medlemmers vedkommende. Jeg er overbevist om, at det skal nok blive en lystelig forestilling; jeg ønsker i hvert fald god fornøjelse. Man kunne godt remse flere problemer op, som melder sig: kildeskatteadministrationen, besværligheder med denne administration og den ændrede byrdefordeling, som vi har snakket så meget om.

Men selv om man havde tid til at klare

alle disse ting, selv om sammenlægningen måske først var en realitet om 2 år, så er jeg overbevist om, at man alligevel i disse områder ville være utilfreds med de forslag, som vi her behandler, og denne utilfredshed deler vi i socialistisk folkeparti. Man kan kort sige, at utilfredsheden kommer til udtryk i to spørgsmål. Spørgsmål 1: hvorfor holdes København egentlig udenfor? Spørgsmål 2: hvad er det, man vil opnå ved disse store sammenlægninger?

Tager vi det første, nemlig hvorfor Københavnsområdet stadig skal holdes uden for den almindelige struktur i dette land, så har det jo været sådan, at jeg har stillet ændringsforslag her i denne sal, da vi behandlede lovforslaget om den kommunale inddeling, et ændringsforslag, som gik ud på, at man også undersøgte strukturen her i København på samme måde, som man har gjort det i Odense, Ålborg og Århus. Dette forslag blev stemt ned; man ønskede ikke, at der blev foretaget en sådan undersøgelse. Det må dog være rimeligt, hvis man mener, at der er behov for at foretage en undersøgelse i disse tre områder, at der så også må være et vist behov her i København. Men meningen er måske, at København fortsat skal have en særstilling? Meningen er måske, at København og Frederiksberg stadig skal holdes udenfor? Jeg synes i hvert fald, at det må være et rimeligt krav, at man her i dag får besvaret spørgsmålet: er det meningen — det er muligt, ministeren kan svare på det, eller hr. Stæhr Johansen er måske interesseret i at deltage i denne debat — at man vil holde København og Frederiksberg udenfor? Hvis det ikke er meningen, hvad har man så tænkt sig skulle være strukturen i dette område? Har man tænkt sig, at man skulle følge systemet, som man har brugt i Odense, Ålborg og Århus, så vi får en sammenlægning af København, Frederiksberg, Ballerup, Lyngby og alle de kommuner, som vi ved ligger i en ring omkring København? Hvis det er meningen, man skal danne en sådan mastodontkommune, så tror jeg i hvert fald, at folketinget på det tidspunkt, om ikke tidligere, bliver overbevist om, at man kommer til at gå den vej, som vi har skitseret i vores ændringsforslag.

Man kan ikke påstå, hvis man nu ønsker at beholde den struktur, man har i Køben-